

De les tribus locals a la refundació

UPV ha encetat un debat intern que culminarà el proper mes de novembre en el setè congrés. La refundació del partit sobre una base política d'esquerres i la creació d'una convergència nacionalista són dos dels camins proposats per les bases.

Unitat del Poble Valencià (UPV) viu un debat intern arran dels resultats de les darreres eleccions generals. En aquests comicis UPV va arrebregar 27.000 vots, un 35% menys que en les generals de 1993 i un 68% menys que en les municipals de l'any passat. En l'última Assemblea de País, tinguda el passat 30 de març, els representants de dues de les comarques amb major nombre de militants i de regidors, la Safor i la Ribera Alta, van presentar dues visions diferents del camí que ha de seguir el partit. Aquestes són, respectivament, la defensa de la reorientació d'UPV cap a una mena de coalició nacionalista d'ampli espectre ideològic —a l'estil de Convergència i Unió (CiU) o el Bloque Nacionalista Galego (BNG)—, i la demana d'una refundació del partit lleial amb els seus orígens com a "casa gran del nacionalisme polític de progrés" i més homogènia políticament per abandonar la imatge de "confederació de tribus locals".

Aquests dos posicionaments obren el camí a un debat intern que ha de culminar en el Setè Congrés del Partit, que se celebrarà el proper mes de novembre.

En una cosa estan tots d'acord. El problema més greu de la UPV és no tenir representació en les Corts Valencianes. Això redueix el partit a un nivell municipalista que és percebut per els electors com una manca de projecte polític a nivell de país. La causa d'aquesta manca de representació es troba, segons el gruix de la militància, en les trabes

legals que exigeixen un mínim d'un 5% dels vots per obtenir representació parlamentària.

El problema aliè. Al País Valencià un grup polític necessita obtenir el 5% dels vots en una circumscripció electoral per poder tenir representació a les Corts, a diferència del Principat o les Illes, on aquesta barrera es fixa en el 3%. Aquest percentatge mínim, que va

sència d'una font d'ingressos important. La barrera del 5% sembla, a més, haver-se convertit en una barrera psicològica per als votants d'UPV: les darreres eleccions de 1995, obtingueren 20.000 vots menys en els comicis autonòmics que en els locals.

La qüestió que ja no aconsegueix el mateix consens per part de tota la militància és la política a seguir per assolir aquest 5%. L'assemblea comarcal de la Safor té una visió sensiblement diferent a la de la resta del partit. El seu coordinador, Emili Selfa, creu que hi ha una forta hegemonització de l'esquerra valenciana al voltant del PSOE i d'Esquerra Unida. A partir d'ací, Selfa considera que "si competim dins d'aquest medi, ens és difícil deslligar el nostre missatge d'altres formacions com el PSOE". Per això, creu que "s'ha de prioritzar el projecte nacionalista i s'ha d'aprofundir en la polèmica espanyolisme-valencianisme per damunt de la d'esquerra-dreta". Aquesta opció passaria, segons el regidor de Gandia, per un model semblant a la primitiva Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) o al BNG i implicaria "perdre dogmatisme i adoptar un esperit més unitarista". Amb aquest esperit, l'assemblea de la Safor assenyala la influència negativa del conflicte lingüístic i en demana la superació. Deixant clar que la unitat lingüística és un mínim innegociable, Selfa estén una mà cap a Unió Valenciana (UV). El coordinador d'UPV de la Safor assenyala que les diferències lin-

El document d'UPV-la Safor diu: "sembla que Unió Valenciana ha començat a abandonar vells posicionaments viscerals".

ser fixat quan el PSOE governava la Generalitat, ha impedit de sempre que UPV accedira a les Corts en solitari. "Si la barrera haguera estat en el 3%, UPV seria a les Corts des del principi", afirma el secretari general d'UPV, Pere Mayor.

Aquesta manca de representació en les institucions autonòmiques ha relegat UPV a una presència molt menor en els mitjans de comunicació, tant en períodes electorals com en altres èpoques. Al mateix temps, no tenir cap diputat significa l'ab-

güístico-culturals converteixen el País Valencià “en l’únic cas de l’estat amb dues formes diferents de projecte nacional, cosa que provoca una esterilitat d’esforços”. En el document que l’assemblea de la Safor va presentar a la darrera Assemblea de País s’afirma que UV, “pel que sembla, han encetat un període de redefinició abandonant vells posicionaments visceralers, primant la imatge d’un partit nacionalista front a la d’un partit de dretes...”. Segons Selfa, no es parla d’un acostament a UV, cosa que considera “un error estratègic”, sinó de “normalitzar relacions amb tots els partits valencianistes”. A partir d’ací, diu, “és UV qui s’ha d’adonar que el seu camí d’expansió és el centre-esquerra i el seu handicap principal, la defensa de la segregació lingüística”.

La majoria dels sectors i militants d’UPV consultats per EL TEMPS coincideixen, en canvi, que UV té uns orígens “parafeixistes” o “protofeixistes” clars i que, només persones molt concretes que són a UV

podrien donar aquest pas. Antoni Porcar, regidor d’UPV a Castelló, nega també que siguen nacionalistes: “UPV i UV som oli i aigua. Ells s’han dedicat a atacar constantment els nacionalistes i la llengua amb sistemes antidemocràtics i no fa tant temps que anaven amb pistoles”.

Poca cohesió. A la mateixa Assemblea de País en què es presentà el document de la Safor, l’assemblea de la Ribera Alta en va presentar un altre en sentit contrari. El document defensa sintèticament la refundació del partit per aconseguir que UPV tornara a ser el catalitzador del “nacionalisme polític de progrés”. S’hi criticaven els “experiments pactistes” com el mantingut amb CiU i la possibilitat d’“eventuals acostaments temeraris a UV”, alhora que demanava acostar-se a aquelles organitzacions de tipus sindical, agrari o juvenil vinculades al nacionalisme. Finalment, l’assemblea de la Ribera Alta demanava major

ARXIU / RAFA GIL

Dalt, Pere Major, secretari general d’UPV, en el sisè congrés de la formació, celebrat el 1994. A l’esquerra, Víctor Baeta, membre de l’assemblea d’UPV de la ciutat de València.

informació interna i una política homogènia arreu del país perquè “deixe de ser una confederació de tribus locals”, en referència a la diversitat de pactes amb unes i altres formacions en els diferents ajuntaments. Xavier Hervàs, coordinador d’UPV en la Ribera Alta i membre de l’executiva, afirma convençut que “qualsevol acostament a UV faria perdre el poc crèdit que li pot quedar a la UPV”. Segons Hervàs, s’han d’intentar

Xavier Hervàs, coordinador de l'assemblea comarcal de la Ribera Alta. Aquest grup defensa una refundació d'UPV sobre la base del "nacionalisme polític de progrés".

ARXIU / RAFA GIL

corregir els "errors que hem comès al llarg de la nostra història". Així, Hervàs critica que la militància del partit nacionalista no creix perquè "hi ha un continu degoteig de militants que sobrepasa els nivells normals". Hervàs, que va ser candidat per València al Congrés dels Diputats en les darreres eleccions generals, creu que UPV "no és un partit suficientment estructurat i hi ha una manca total d'imatge cohesionada". Hervàs critica la diversitat de pactes en els diferents municipis: "Crec que l'autonomia dels col·lectius s'ha entès malament i ens és molt difícil poder explicar perquè votem el PP en llocs com Borriana".

La manca d'informació interna del partit sembla la causa més directa d'aquest i d'altres problemes. Rafael Menezo, militant d'UPV de Castelló de la Plana, assegura que "si hi ha més comunicació, hi ha més unitat d'acció i això fa que la força d'uns pocs siga més efectiva". Menezo creu que "els partits han de crear contínuament una *doctrina* que cree una base teòrica i agilita la capacitat de resposta dels militants". Segons Hervàs, ja es va fer un primer intent de millorar aquesta comunicació en el darrer congrés de 1994, en què, per primera vegada, l'executiva nacional estava formada per gent de tot el país des del Maestrat fins a l'Alacantí, però les distàncies van dificultar les reunions i van obligar a crear una executiva permanent formada

Xavier Hervàs (Ribera Alta):
"Personalment, pense que les sigles d'UPV ja no il·lusionen la nostra clientela electoral".

per gent de les comarques properes a València.

Canvi de sigles. La refundació que proposa Hervàs podria passar, fins i tot, pel canvi de les sigles: "Personalment pense que les sigles d'UPV ja no il·lusionen la nostra clientela electoral. Crec que hi ha gent que no entrarà mai a la UPV i sí que ho faria en un nou projecte". Hervàs assegura que això s'ha de produir des de la unitat i sense escissions, per relançar la il·lusió de la gent i per atraure altres formacions polítiques i independents. Segons la UPV de la Ribera Alta, el partit s'ha de refundar sobre les bases de partit clarament nacionalista i defensor dels valors socials, "és a dir d'esquerra a centre-esquerra". Hervàs defensa que UPV és l'única referència del nacionalisme valencià, malgrat que "EU es done un bany de na-

cionalisme o el PSOE a última hora puga arribar a calar en el nostre electorat". Sobre l'absorció de vot nacionalista per part del PSOE, alguns militants, com el sociòleg Rafa Xambó, i molts dels membres de l'executiva creuen que "les accions del nacionalisme cultural, representat pel Bloc de Progrés, ha fomentat en alguns casos el vot de la por cap al PSOE", com en el cas de les darreres eleccions generals.

Precisament "Per la refundació d'UPV" és el títol d'un document que la setmana passada va redactar l'organització d'UPV a València-Ciutat. El text és una fusió dels dos anteriors ja esmentats, arrellegant la demanda de la Safor de ser el pal de paller d'un "Bloc Valencianista" i sense abandonar un posicionament polític "que la identifique com a força d'una nova esquerra valenciana". El document deixa clar que el País Valencià és el referent exclusiu de l'acció política i marc nacional del seu projecte de futur, alhora que es desvincula explícitament "del projecte de construcció política dels Països Catalans, limitant aquesta acció de manera exclusiva a allò que sí que ha estat i és una realitat innegable: la comunitat lingüístico-cultural". Aquest document, que pretén contribuir a encetar el debat del VII Congrés, posa de relleu el que membres de l'executiva i de totes les assemblees destaquen: la importància de les conclusions del congrés de novembre de cara a les eleccions autonòmiques de 1999, un moment en què quedar-se de nou sense representació podria comportar el final de la formació. Enric Morera, vice-secretari general d'UPV, assenyala que "el futur passa per fer valdre els nostres 80.000 vots per aconseguir representació parlamentària". Morera afirma que, per primera vegada des de la seua creació UPV té tres anys per preparar-se per a les eleccions. En aquest sentit, el congrés "ha de dibuixar els possibles escenaris de la política valenciana que es pugen donar el 1999".

Àlex Milian